

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra 1 „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádosy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szurdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger M. utóda Domján I., Valentin K. Sa (Széchenyi-tér), Engel Lajos (8-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (8-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A kisdedovási törvénnyel való elbánásunk.

Valóban bámulatos az a lanyhaság, sőt könnyelműség, a mi nálunk a népnevelés előmozdítását illető munkálatokat általában jellemzi! Mintha csak nem is a legfontosabb, hanem valami közömbös dolog lenne az, hogy a minden haladás és javulás alapját képező közművelődés minél inkább és folyton terjesztessék s ápolassék.

Mig a még mindig kis korát élő társadalmunk önrendelkezési joga daczára is minden jót fölülről vár, és még a saját gyermekeinek rendes elemi neveléséről és kiképzéséről is csak kényszer útján, és akkor is csak félig-meddig gondoskodik: a kormány maga is csak immel-ámmal tesz valamit. Meghozza ugyan a törvényt, de hogy végrehajtsák-e azt és hogyan: azzal már nem sokat törődik. Ezt a népiskoláknak még ma is szánandó állapota általában és kiáltóan bizonyítja.

És ime! most már egy éve annak, hogy a haladás barátai részéről örömmel s várva-várt kisdedovási törvényt meghozták, és mindeddig csakis annyit látunk belőle, hogy a mi csigalépéseket tesznek is a végrehajtás megkezdésében: az is csak arra szolgál, hogy annak jóformán csakis a neve maradjon meg; vagyis, hogy az óvó intézmények föllállítására csakis azon községek köteleztessenek, a melyeknek az éppen tetszik!

Vagy hát mást jelent-e az, midőn a gyermekeik iránt közönyös és az azok ér-

dekei tekintetében tudatlan szülőket kérdezik meg, hogy: képesek-e ők a gyermekeiket gondozni és azokra kellőleg fölügyelni?! Hiszen ez éppen annyi, mint ha azt kérdeznék tőlük: akarjátok-e ti a szükséges kisdedovási intézményt föntartani vagy nem?

Ez eljárás folytán megyénk több mint 350 községe közül csak 15, mondó: tizenötöt kötelezték arra, hogy óvóintézetet vagy menhelyet állítson; mert hát — risum teneatis! — az összeírás szerint nálunk összesen csakis 1013 (ezertizenhárom) olyan 3—6 éves gyermek van, ki a kellő fölügyeletben nem részesül, holott a többi 15048 gyermek a szükséges gondozás alatt áll.

Pedig a szülők teljesen fölösleges megkérdezése nélkül bátran ki lehet mondani, hogy a dolog éppen ellenkezőleg áll; mert, különösen a munkaidőben, alig van a legtöbb községben csak egy-két gyermek is, ki a szükséges fölügyeletben részesülne. És pedig a törvény 16. §-a szerint nyári menedékházat már az oly község is tartozik fölláztatni, a hol 15 gondozásban nem részesülő gyermek van. Olyan község pedig — ahol legalább is ennyi gondozatlan gyermek nem volna — tán nincs a megyében.

Vegyük csak most a mohácsi járás 23 községét és 1 pusztáját, melyeknek a törvény értelme szerint mindenike legalább is egy nyári menedékhely fölláztatására lenne

kötelezendő. Itt csak 7 község: Mohács, N.-Bóly, Somberek, R.-Göröcsöny, Doboka, Szabar és Maiss köteleztettek arra, hogy részint óvóintézetet, részint menedékházat állítsanak.

Ez ugyan a megye többi részével szemben, hol összesen csakis 8 helyen rendeltetett el hasonló intézmény, még nagyon is kedvező volna; de hogy a tett intézkedés képtelensége a mi járásunkban is, és még inkább szembetűnjék, csak egy kis összehasonlítást teszünk az illető községek közt. Doboka, melynek az utolsó népszámlálás szerint csak 192 lakosa van, most egy nyári menhely tartására van kötelezve, és pedig igen helyesen, mivel 15 oda való gyermeke van. D.-Szekcsőt (5390 lakóssal), Lancsukot (2230 l.), Dályokot (1974 l.), N.-Nyárádot (1946 l.) stbit azonban, hol több, mint 25-ször annyi gyermek van, egészen fölmentik!

Fájdalom! de ha nálunk még az oly alapvető törvény is, melynek minél előbbi végrehajtása úgy a községek, mint az állam érdekei szempontjából is a legnagyobb fontossággal bír, ily szánandó és eléggé meg nem róható elbánásban részesül: láthatjuk, hogy daczára a haladás után törekvő vágy úton-útfélen való hangoztatásának, mily kevés itt az a komolyság, mely való-igaznak bizonyul.

Hát mit gondoljon az az együgyű nép, ha azt látja, hogy valamely törvényt egyik-másik községben végrehajtanak, míg a többiben nem? Érezhet-e az így a törvény iránt tiszteletet? És bizhatik-e az annak

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az én falum.

Azt mondják, hogy Hannibal (én ugyan nem tudom, ki volt ez a furesa nevű úr) nem gyűlölte annyira a rómaiakat, mint Keeskemét Nagykőröst.

Nos én többet mondok: a hétfejű sárkány nem haragudhatik úgy Mihály arkangyalra, a ki tudvalevőleg lovagias elégtételadás közben őt derekasan elpáholta, — mint Kereseligetre Sütvényt.

Ez a kis falu itt fekszik mi tőlünk egy kőhajításnyira (de csak akkor, ha a harangozó fia hajítja azt a követ); a népség túlnyomó része sváb, csak káromkodni tud magyarul.

A kereseligeti torony vagy három lábbal magasabb, mint a sütvényieké: ez elég ok arra, hogy a sütvényi sváb ökölbe szorítsa kezét, mikor Kereseliget jut az eszébe, s mindjárt elkezdjen magyarul beszélni. Már tudniillik csak annyit, a mennyit tud.

Csak hogy a sütvényi harang olyan szépen szól, hogy gyönyörűséggel hallgatja az ember a harmadik határban is, a kereseligeti meg olyan

rekedten kong, hogy a negyedik faluban is befoghatnád tőle a füledet: ez pláne elég ok arra, hogy mi egy kanál vízbe akarjuk fojtani egész Sütvényt, s ne nagyon imádkozzunk, mikor emlegetni halljuk.

Bár a mi toronyunk csak két éve épült föl, az ő harangjuk is csak azóta szól, azért mégis azt mesélik, hogy a két falunak ellenségeskedése a vízözönig vihető vissza.

Legalább mi kereseligetiek azt tartjuk, hogy Noé a galambot a mi falunkba röpitette a bárkából; a sütvényiek szerint azonban azért nem tért vissza Noéhoz, mert Kereseligeten elfogták és megsüttötték.

Ez természetesen csupa rosszakaratu ráfógás, a mit csak azért találtak ki, hogy minket bosszantsanak; hanem a tiszta igazság, hogy a termopiléi szoroson (Istenem, de csunya neve van!) a ki elárulta a spártai hőseket, az sütvényi születésű volt.

A mi nótáriusunk, a ki roppant tudálékos ember, még újságot is hordat, valami régi írásközből azt betűzte ki, hogy szent István sokáig tanakodott, vajjon ne Kereseligetre tegye-e az ország fővárosát? Végre is az döntött, hogy Kereseligetbe nagyon közel van Sütvény, a mi

pedig az ország fővárosára mégis csak nagy szegény volna.

Hanem a sütvényiek is sok rosszat tudnak rólunk. Csak az a különbség, hogy a mit ők beszélnek, az mind tiszta hazugság és ráfógás, mi pedig csak igazat tudunk mondani.

Náluk a kisbíró a falu legbölcsebb embere, az hordat újságot (ámbar Kereseligeten nem hiszik, hogy el tudná olvasni) és az költi mi rólunk a legcsunyább meséket.

Avval fölsült, mikor azt hirdette, hogy mi vittük keresztben a létrát az erdőn át, mert hiszen Kereseliget környékén nincs is erdő; avval is, mikor nagy gúnyosan mesélgette, hogy egy kereseligeti ember fedezte föl a föld forgását új bor idején, mert hisz azt mi dicsőségnek tartjuk.

De semmi özönvíz nem moshatja le a sütvényiekről egy más föltalálás szegényét: ők találták föl az adókönyvet és a végrehajtókat.

Az meg már a mi fölfedezői dicsőségünk-höz tartozik, hogy e világon egy kereseligeti ember vágta először az adókönyvet a végrehajtó fejéhez egy káromkodás, két kapanyél és három szék kíséretében.

A föltalalások lajstromát be is fejezhetem avval a nyílt és tiszta igazsággal, hogy a pus-

fontosságában és hasznában, ha azt neki egyik-másik magyarázza?

Igy nem megyünk előre; mert így sem a közművelődést, sem a közbiztonságot, sem a közegészséget, sem a jólétet elő nem mozdítjuk.

Hiábavaló így az a sok közegészségi rendelet, melyet kocsi-számra küldenek szét az országban, midőn az abba lerakott sok jóakarát legnagyobb részben éppen a leginkább érdekelt nép fogékonytalanságának szikláján török meg! Hiába az a sok sopánkodás és panasz, hogy a gyermekek fele már az első években elhal, és hogy még a megmaradtak nagy része is elszármul; ha a minden egyébnél fontosabbat: az emberek értelmét és erkölcsét már a gyermekkorban lehetőleg kiművelni és így azokat a saját érdekeik fölismerésére és követésére alkalmassá tenni, elmulasztjuk. Mert hát a közegészség hivatott óreinek minden erőlködése is csaknem teljesen hiába való, ha az a nép a saját egészsége érdekében eljárni, azt megóvni és ápolni maga is nem igyekezik.

Valóban óhajtható azért, hogy a már megtörtént hibát még lehetőleg jóvá tegyék az által, hogy minden községben legalább is ideiglenes nyári menedékhelyet rendezzenek be; mert hát falun úgyszólván a legfőbb, és ez nagy nehézséget nem is okozhat, miután a nyáron úgyszólván üres iskola kész helyül kínálkozik.

És miután a miniszteri rendeletet már foganatosítják — jó lenne ezt komolyan venni, nehogy egyik-másik magára hagyott gyermeket valami veszély érje, és nehogy azok maguk (a mire — fájdalom! — elég példa áll előttünk) még nagyobb szerencsétlenséget okozzanak... a midőn bizonyosan nem találkoznék senki, a ki a felelősséget a törvény végre nem hajtása miatt magára venné.

Óhajtható különben, hogy e tekintetben maguk az érdekelt községek értelmesbjei követelőleg lépjenek föl ez iránt, nehogy — miként már annyiszor — ismét késő legyen a megbánás és sopánkodás.

Serli Sándor dr.
járásorvos.

HIREK.

— **(Májusi előléptetések a honvédségnél.)** Ó fősége a király ápril hó 27-dikéről kelt legfőbb elhatározásával május hó elsejével a Pécseni allomásozó honvédségben a következőket nevezte ki a gyalogságnál: Hranilovic Kálmán és Csiker János II. osztályu századosokat I. osztályu századosokká, Fleischhacker Gusztáv és Rudolt János főhadnagyokat II. osztályu századosokká, Kálai Alajos hadnagyot főhadnaggyá, végül hadnagyokká: Klempay Géza tiszthelyettes és Nagy Kázmér tart. hadnagyot. A lovasságnál valóságos dandárparancsnokká: Schlippenbach István gróf ideiglenes dandárparancsnokot, hadnagyokká: Sziklay Kálmán és Szánthó Béla honvéd-huszárezredbeli tart. hadnagyokat. Ezekon kívül ő fősége engedélyezte a gyalogságnál Munkácsi Adolf I. oszt. századosnak az őrnagyi illetéket, a lovasságnál pedig Eckensberger György alezredesnek az ezredesi illetéket. Kinevezte továbbá a népfőlkelő nyilvántartó szolgálatra rendszeresített helyi alkalmazabeli honvédtisztek állományában a gyalogságnál: Hirling Károly tart. hadapród-tiszthelyettes hadnaggyá, végül a lovasságnál törzsorvossá: Szentpétery János dr. 22. gyalogezredbeli I. oszt. ezredorvost a pécsi honvédállomás orvosfőnökéül való beosztás mellett; I. oszt. ezredorvossá: Illés Ignác dr. 8. honvédhuszárezredbeli II. oszt. ezredorvost.

— **(Tisztelgés Erreth Jánosnál.)** A helybeli ügyvédjelöltek többtagu küldöttsége tisztelgett múlt vasárnap városunk képviselőjénél Erreth Jánosnál. A tisztelgők nevében — a megjelenésben akadályozott Jilly Alajos helyett — Egrý Dezső dr. üdvözölte Errethet, kérve képviselőnk, hogy az alkotandó új ügyvédi rendtartás országgyűlési tárgyalása alkalmával az ügyvédjelöltek érdekeit támogatásban részesítse. Errethet a tisztelgés kellemesen érintette és fölőtte szívélyes szavakban köszönte meg a tisztelgőknek azt, hogy alkalmat adtak neki, hogy az ügyvédjelölteknek a választási mozgalmak alkalmával tapasztalt lelkes működésüket megköszönhesse. Igérte, hogy az ügyvédjelöltek érdekeit — mint a kikben jövendő kartársait látja — mindenkor melegen fogja támogatni.

— **(Májusi előléptetések a közös hadseregben)** ezimű, múlt számuokban megjelent czikkünk helyreigazításul a következőket közöljük: az 52. gy. ezredben I. oszt. századosokká előléptek: Petrovan György és Sulek Lajos II. oszt. századosok. Főhadnagyokká előléptek Weissenberger Tódor és Diegel Ágoston hadnagyok, hadnaggyá előlépett Bodiczky Géza hadapród tisz-

helyettes. Schirmer Ferencz dr. ezredorvos, törzsorvossá és egyuttal fehértemplomi helyőrségi főorvossá — helyébe Thóman Miklós dr. 79. sz. gy. e. ezredorvos az 52. sz. ezredhez helyeztetett át. Vogl Pál 100. gy. ezredbeli őrnagy az 52. gy. ezredhez helyeztetett át. — A 10. sz. huszárezredben előléptek: Bilvin József Kirchmayer Ottó és Brokes István haduagyok főhadnagyokká: Engelbach Zsigmond hadapród-tiszthelyettes hadnaggyá. Szluka Frigyes és Lovag Peteani Arthur II. oszt. századosok I. oszt. századosokká; Darnay Károly főhadnagy századosossá; Eckl János haduagy kezelőtiszt főhadnagy kezelőtiszté; Hubiczky László dr. ezredorvos a 10. sz. huszárezredből a 49. sz. gy. ezredhez helyeztetett át.

— **(Relkovics ezredes búcsuja.)** Hétfőn búcsuzott el az itteni 52. gyalogezred-tisztikara Relkovics Antal nyugalomba vonuló ezredestől, kinek tiszteletére társas vacsorát rendeztek a nemzeti sörösarnokban. A kaposvári zászlóaljtól e búcsuestélyre Sermonet őrnagy vezetése alatt három tiszt jelent meg. Az estélyen sok fölköszöntőt mondtak Relkovics ezredesre, aki legközelebb Szabadkára költözködik at.

— **(Szinházi műsor.)** A hét folyamán előadásra kerülnek: ma szerdán — itt először — „Nagy Galeotto, vagy „A rágalmazó világ,“ új színű Echegegerai spanyol drámairólól, Molnárral, Csikivel és Szolenszky Olimpiával a főszerepekben; csütörtökön „Szegény Jonathán,“ Milökker népszerű operettje, Hatvanival (Jonathán) s Kállay Lujzával (Molly); pénteken „Nagymama“ Csiky vigjátéka; szombaton és vasárnap Madáchtól „Az ember tragédiája,“ teljesen új díszletekkel; Ádámot Csiki, Évát Szolenszky Olimpia s Luczifert Pécsi fogják játszani.

— **(Bohéme mulatsága.)** A helyi írók és a művészet különböző ágain működők társas konszolidációjának hajnala kezd ébredni. Az irodalmi és zene-estélyek után megint egy újabb impulzust kapott a mi bohémjeink kolóniája a szombaton este rendezett „családi vacsorán.“ Hirlapírók, a lapok külső munkatársai (tanárok, ügyvédek, poeták stb. tollforgató emberek), hirlapkiadók, festők, zenészek, színészek jöttek össze a „Nemzeti sörösarnok“-ban kedélyes vacsorára. A vacsora alatt a hangulat — mint az ilyen bohém-társaságban már megszokott dolog — valóban kedélyes is volt. Bolgár Kálmán, a helyi hirlapírók nevezte mondta az első pohárköszöntőt, aztán Kossutány Ignác, Körösi Henrik, Jobst László, Várady Ferencz, Feiler Mihály és még sokan mondtak szellemesebbnél szellemesebb tósztokat — mindannyian a helyi szellemi élet fölpezsdítésének szükséges voltáról, ennek módjairól, a társas élet átalakításáról szólván. Közben Rác

kaport nem Sütvényen találták föl, s ha csak ők vannak a világon, nem is találódik föl soha.

Ha követválasztás van, az egyhangulag a mi kerületünkben soha meg nem eshetik: mert ha valakit képviselőjének akar Sütvény, azt Kercseliget kész megdobálni, a ki Kercseligeten tetszik, arra rá se néznek a sütvényiek.

Csakhogy az ostobák itt is a rövidebbet húzzák, mert elég ügyetlenül az ellenzékhez álltak, s így mi szükségképen a kormánypárttal szűrjük össze a levelet, a mi persze többet hoz a konyhára, mint a sütvényieknek az ingyen ellenzékieskedés.

Jegyzője is közös van a két községnek, de Kercseligeten lakik: azt már nem is választunk, csak a szolgabíró varr egyet a nyakunkba, mert a két falu népe teljesen kiirtaná egymást a nagy korteskedésben.

Különben is, ha egy sütvényi ember keresztül megy a mi falunkon, a legkisebb baj, a mi érheti, az, hogy a gyerekek ráuszítják a kutyákat. Azokat legalább egy furkós bottal el lehet riasztani (ha ugyan értenének a sütvényiek az ilyen fegyver kezeléséhez); de azt a rothadt krumplit és nem túlságos friss tojást, a mivel az asszonynépség szerencsétlenti a sövény mögött, nehezen lehet kikertülni.

Nem is jár mifelénk a sütvényi népség soha, ha csak valami irgalmatlan kényszerűségből nem; akkor is előbb testamentumot csinál, s riva bucsuzik el az atyafiságától; ha meg épen haza kerül, úgy mutogatnak rá, mint valami Isten csodájára, s egy hétig még a kisbíró is megsüvegei.

De, meg kell vallanom, mi se járunk szívesen Sütvényre, mert minket is csak a kutyák fogadnak bandériummal, s a gyermekek üdvövésekkel — gummipuskákból. Én még a szerencsésebbek közé tartozom, mert a bandérium csak a jobb czombomat harapta meg; hanem a többiek, a kiknek szintén végig kellett menni a sütvényi utcák kálváriáján, sokkal kegyetlenebbül jártak. A nótáriusnak egyik szemét kavics-csal tisztelték meg, a vadonatúj kalapjára pedig tojásrántottát találtak föl burgonya körzettel. Most egyiket se használhatja: se a szemét, se a kalapját.

De hát azért világért se tessék azt képzelni, hogy Kercseliget csak morogni tud Sütvényre, s az se néz ránk soha jó szemmel.

Van az évnek egy napja, mikor elérzékenyülve borulunk egymás keblére, s könyvek közt fogadjuk meg, hogy soha, soha többé nem veszekszünk.

Ez az egy nap pedig a túskei bucsu napja.

Hetedhét falura szól ez a bucsu, s száz meg száz markos legény gyűlik össze, hogy eldöntse végre, ki a legény a csárdában?

Délelőtt, mikor a pap még prédikal a templomban, elkezdődik a huza-vona a koresma előtt.

A leperdi, dalmandi legény mind azt követeli, hogy övé legyen az első hely a táncznál; a túskei nem akarja engedni a házigazdai jussát: csak mi kercseligetiek és sütvényiek hallgatunk.

Mikor aztán a veszekedés szép lassan megindul (azaz mikor az első tiz fejet bevették), akkor mi is hozzáfogunk a munkához.

Az ünnepélyes kibékülés abban a perczen történik meg, mikor mi — a sütvényiek zajos, szűnni nem akaró tetszésnyilatkozatai közt — dobjuk az első vasvillát a túskei legények közé. A szent szövetségnek az volt a megpecsételése, hogy mikor a túskeiek a szíves üdvözlöt kapanyéllal viszonzoták, s a mi volt ellenségeink székekkel mennek nekik.

Lészen pedig erre nagy háboruszkodás. A leperdi és dalmandi legények a túskeiek segítségére sietnek, mi Sütvénynyel tartunk össze. Mire a koresmában az utolsó székláb és kapa-

Gusztai mulattatta a társaságot pompás ösmagyar nótákkal. Az izletes vacsorával a teljesen új bérlő, Szailer János vendéglős kitett a jó hírneve érdekében, Oroszi cukrász, a Wurster-czég vezetője pedig kitűnő édességekkel kedveskedett a bobémek asztalán, az írók iránt való tiszteletből. A társaság a reggeli órákig maradt együtt a legvidámabb hangulatban.

— **(A pécsi polgári kaszinó)** vasárnap délután rendkívüli közgyűlést tartott az egyesület számára szerzendő új helyiség kérdése miatt. Hartl Ferencz elnök tudomására hozta a közgyűlés tagjainak, hogy az esetleges házvétele és építkezésre több egyleti tag eddig 10,000 frt önkéntes kölcsönt ajánlott föl, s kilátás van arra, hogy még 2000 forint fog ily módon befolyjni. Ez a kölcsön 5 év alatt lenne fizetendő a kaszinó pénztárába, melyért ez 5 százalékot fizet és emellett évről-évre bizonyos kölcsön összeget visszafizetne. A közgyűlés tudomásul vette az előterjesztést és egyhangúlag meghatalmazta a választmányt — utólagos közgyűlési jóváhagyás mellett, — hogy házat vegyen és esetleg az építkezést, illetőleg az előmunkálatokat megtegye. Végül az elnök betérjesztette Pfeifer József építőmester által készített terveket és az építés azon ajánlatát, hogy megbízás esetén 5 százalék mellet bitelezne a kaszinónak, míg ez a kellő összeget előteremtik. Ez ajánlatot örömmel vették tudomásul, de csak azon esetben tartanak rá igényt, ha a kaszinó a mostani helyiséget venné meg ház-helyül.

— **(Panasz a postabélyegárúsítók ellen.)** Kúlvárosi emberek sűrűn panaszkodnak nálunk a miat', hogy a kúlvárosi postabélyegárúsítók nagyon föltűletesen bánnak el a frankójegyek elárúsításával. Megtörténik, hogy két-három napig bélyeg nélkül vannak s a levelező közönség a kúlvárosok szélső részeiből gyakran a fiókpostáig kénytelenek bezamogni bélyegért. S úgy mondják, hogy ez a lelkiismeretlen mulasztás minduntalan előfordul. Ha a postaigazgatóság gyakran megvizsgálatná a bélyegelárúsítókat, valószínű, hogy az elárúsítók, — kiket rendelet kötelez a pontos kiszolgálásra, ha már ezt elvállalták — nem mernék bélyeg nélkül hagyni üzletüket.

— **(Siklós a huszárokért.)** A 10. huszárezrednek Székesfehérvárra leendő áthelyezésekor Siklós is elveszítene a huszárságát. Egy század állomásozott eddig Siklóson. Most a községi elöljáróság folyamodott a hadügyminiszterhez, hogy a huszárok továbbra is ott maradjanak, mert Siklós sokat veszítene, ha a katonaság onnan kivonul.

— **(Népies löverseny Tolnamegyében.)** Tolnamegye lötenyésztési bizottsága augusztus hó 14-én Dombóvár mellett a túskei pusztán a népies lötenyésztés emelésére népies löversenyt rendez. A versenyen csak tolnamegyei népies lötenyésztők lovai vehetnek részt.

nyél eltört, akkorra minden idegen koponya be van zúzva, s a legények mind az utcán jajgatnak már, mert fölösleges említeni, hogy a zúzott koponyákat gazdáikkal együtt kidobáltuk a szobából.

Mikor tiszta a láthatár, és Sütvény Kereseliggel mint győző maradt a csatatéren, akkor fogunk csak a diadallakomához, a mi nek méltó befejezése persze csak az lehet, hogy mindnyájan az asztal alá kerüljünk a józanság legkisebb jele nélkül.

Mikor azután az évnek az az egy napja elmúlik, s mi otthon iparkodunk kijózanodni, akkor újra kitör a harez közöttünk.

A sütvényiek káromkodnak a mi tornyunk miatt, mi szidjuk az ő harangjukat; ők a föld forgásával bosszantanak, mi a puskaporral vágnak vissza.

Igy tart ez, azt hiszem, a világ végezetéig, s ha majd az ítélet trombitája a legfölsőbb folyamodásu törvényszék elé cziát bennünket, ugyancsak vigyázni kell, hogy a másvilágon együvé ne kerüljünk, mert örök harez folynék ott is köztünk.

Főleg, ha a másvilágon nincs túskei bucsu.

Indigó-pinty.

— **(Búcsú és beköszöntő.)** Ápril 27-dikén búcsúzott el Pécsváradról Bús Lajos volt ref. lelkész, a ki hosszú időn át odaadó hivatással és lelkesedéssel vezette ezt a kis sereget, melyet az ő vezetésére bíztak. Hívei rajongással csüggték lelkészükön, s az a szép egyetértés és a más felekezetekkel való békés együttlét mind az ő munkája volt, a mit nehéz küzdelmek árán, de mégis sikerrel vitt ki Pécsváradon. Épp ezért nemcsak hívei, hanem a más felekezetek is szerették és tisztelték az egyszerű, igénytelen falusi lelkészt, kinek távozását mélyen fájlatják. És a mennyire fájta a pécsvárad híveinek, hogy lelkészüket végleg elveszítették, épp oly örömmel robtak be Pécsváradra 27-dikén a decsi hívek, hogy új lelkészüket körükbe vigyék. Május hó 1-jén tartotta Bús székfoglalóját Decsen ünnepélyes istentisztelet és szentbeszéd kíséretében, mit örömlakoma követett. Az új pécsvárad ref. lelkész már legközelebb szintén megérkezik hívői közé.

— **(A hamburgi sorsjegyek.)** melyek árusítását az országban eltiltották, ismét kísértének. Ugyanis városunkban többen kaptak oly levelet Hamburgból, melynek borítékán csak a címzettnek a neve lévén, ez az egésznek magánlevél jelleget ad. Ily módon játsza ki ugyanis a hamburgi bankár a kormányrendelet azon pontját, miszerint az oly leveleket, melyekben játéktérvek s fölszólítások vagy sorsjegyek vannak, a postahivatal lefoglalhat. A borítékban van egy játéktér, egy német körlevél, melyben Louis Hoffmann Bank- & Wechsel-Gesellschaft hamburgi czég biztatja az olvasót a lépremenésre. Van még ebben a borítékban egy m. k. i. r. nemzetközi postautalvány még pedig kitöltve 3 frt 70 krajczárokról, hogy az utalvány kiállításával se kelljen vesződni. Mindezeket oly sorsjegyet lehet szerezni, a prospectus szerint, a mely egész bizonyossággal nyer. Figyelmeztetjük olvasóinkat, nehogy lépremenjenek, mert a sorsjegyek és a huzási lajstromot a postahivatal elkobozza s így se pénz, se postszó. De megtörtént már az is, hogy a bankár kijátszotta a postahivatal figyelmét s a bevő megkapta a sorsjegyet s a huzási lajstromot, sőt nyert is a vett sorsjegyen, hanem mikor a nyereményét kérte, levele azon fölirással jött vissza, hogy a „címzett ismeretlen helyre költözött!”

— **(A nőegylet majálisa)** május hó 8-án, vasárnap lesz a Tettyén, a hol a katonai zenekar közreműködése mellett tánczczal egybekötve rendezik ezt a tavaszi ünnepélyt. Ételekről és italokról a nőegylet gondoskodik, s azokat mérsékeltén megszabott árak mellett fogja kiszolgáltatni. Belépti díj személyenkint 30 kr., gyermekek részére 15 kr. Kezdeté d. u. 4 órakor. Kedvezőtlen időjárás esetében az ünnepélyt a nőegylet helyiségében fogják megtartani, hol a belépti díj személyenkint 50 kr., gyermekeknek 25 kr. lesz. Az ételek és italok fölött gondoskodnak: és pedig a kávénál Pilch Antalné, Hegedüs Imréné, Kohanovszky Katinka, ifj. Wachauer Karolyné; a hideg húsételeknél Kaufmann Sándorné, Erössy Józsefné, Girárdi Józsefné, Kiss Józsefné, Simonfay Jánosné; a süteményeknél Göbel Kálmáné, Szauter Gusztávné; a cukorsüteményeknél Jánosi Engel Gyuláné, Erreth Kálmáné, Erreth Jánosné, Pintér Józsefné; a gulyás húsnál Littke Berta, Lauber Rezsóné, Szinkovits Pálné, Szigriszt Lajosné; a tormás kolbászoknál Hoffmann Lajosné, Dischka Gyözöné, Tallian Karolyné; a sörnél és bornál Böhm Karolin, Csigo Jánosné, Schwabach Gézané, Ruh Valéria; a szivaroknál Boocz Alajosné, Piacsek Gyuláné; míg a pénztári kezelést Wachauer Julia, Rath Mátyásné, Mendlik Teréz, Johau Julia, Friedrich Antónia és Lakits Janka választmányi tagok teljesítik. Virágokat nem árusítanak.

— **(Frigyes főherczeg és a pécsi virágáros leány.)** Frigyes főherczeg szombaton este a bécsi vonattal városunkba érkezett. A főherczeg kíséretével kiszállt, s a vasúti vendéglőben megvacsorált, mialatt igen élénken társalgott kíséretével. Egy kis virágáros leányka lépett ekkor Frigyes főherczeg elé, s virágos tányérkáját előmutatva, így szólt:

— Tessék kapitány úr virágot venni.

A főherczeg mosolyogva kérdi:

— És mi az ára egy kis csokornak.

— Őt krajczár — felelé a kis lány egész határozottsággal.

— Tehát éppen öt krajczár, sem több, sem kevesebb?

— Igen. — Volt a válasz.

A főherczeg eszel a zsebébe nyult, de öt apró krajczárt nem talált abban, mire így szólt a leányhoz:

Szeretem a virágot, de lásd a kapitány úrnak nincs öt krajczárja.

A kis leány erre megfordult és el akart menni, de a főherczeg visszahitta.

— Ha nincs öt krajczárja a kapitánynak, van öt forintja a főherczegnek. — S ezzel kivett egy csokor gyöngyvirágot a tányérból, a kis virágáros leánynak pedig öt forintot adott érte.

A virágáros leány nem tudta elgondolni, hogy ki lehet az a bőkezű kapitány. Ott állt a sarokban, s csak egyre az öt forintot meg a kapitányt nézte. Egyszerre megszólalt a vasúti harang, s a főherczeg kíséretével együtt tovább utazott Főherczeglakra. Csak ezután világosították föl a kis leányt hogy az a barna kapitány úr, a ki neki az öt forintot adta a kis gyöngyvirág csokorért, nem volt más, mint — Frigyes főherczeg.

— **(Halál vigyázatlanságból.)** Müller János kovácsnak két éves kis fiacskája tegnapelőtt gondtalanul játszott kúnn az udvarban, mialatt az ott dolgozó mosónő a mosónál használt gálczkövet eldobálta. A kis gyerek ösztönszerűleg is oda futott az eldobott zöld kötörmelékhez, s kezébe vevé, egyideig dobálgatta, majd szájába vette a mérget és lenyelte. A kis gyermek csakhamar erős göresök jelei mutatkoztak s a szegény ártatlan 2 és fél napi kínlás után kimúlt. Hasztalan volt az orvosi segély, az ellenszerek mit sem használtak. Mint értesültünk abban a házban még több ilyen kis-korú gyermek is van, épp ez okból szigorú megfenyítést érdemelne az a mosónő, kinek gondtalansága folytán kellett kiszervenndi egy ártatlan gyermeknek.

— **(Halálozás.)** Május hó 1-én d. u. 4 órakor kísérték örök nyugalomra Bäuerle Jánost, városunk főszámvevőjét, ki hosszas betegség után életének 46. évében hunyt el. Kevés embernek volt oly változatos és mozgalmas élete, mint ő neki, ki a 60-as évek minden nevezetesebb eseményében részt vett. Már mint kalocsai diák részt vett egy hazafias tüntetésben, mely miatt három társát el is fogták, ő pedig Kalocsáról megszökött és Szabadkán beállott egy ott állomásozó ulánuszredbe. Itt csakhamar magára vonta a fölebbvalói figyelmét úgy ügyessége, mint rettenthetetlen bátorsága által, úgy, hogy 18 éves korában hadnagynak nevezték ki a Radetzky-huszárezredbe. Ezt az ezredet a 66-iki hadjárat alkalmával beosztották Edelsheim-Gyulay hadtestébe. A hadjárat legelején mielőtt még találkozhattak volna az ellentelek egymással, egy este magához hívatta Edelsheim Gyulay a fiatal Bäuerlet és föbelövés terhe alatt megparancsolta neki, hogy másnap kora reggelre tudja meg a már közelben lévő ellenség haderejét. Bäuerle néhány emberrel neki indult, a merre az ellent sejtette, míg egyszer csak rábukkant az ellenség lovas-járóőrére s annak vezetőjét, egy vasas német altisztet, az egyik közemberétől elvett karabélylyal lelőtte. Erre a többi vasas német futásnak eredt, Bäuerle s maroknyi csapata utánuk. Nem soká üldözhatték a visszavonuló ellent, mert gyalogosokból álló táborőrségre bukkantak. Ez volt tulajdonképpen célja a fiatal hadnagynak, s minden hosszas gondolkodás nélkül megrohanta az őrséget. Ez sortűzzel fogadta a vakmerő huszárokat, kik közül egyet meg is ölt golyójuk, de több lövésre már nem volt idejük, mert Bäuerle ott termett embereivel, s az egész őrséget összekaszabolta. Mindezeket pedig azért tette a bátor katona, mert szüksége volt neki egy lovassági és egy gyalogsági sisakra. miután — mint általánosan ismert dolog — ezek mindegyikébe bélyegzővel bejegyzik az illető ezred, zászlóalj és század számát, hova az illető katona tartozik. Ezen számokat ismerve könnyű a dandárt, divíziót és hadtestet konstatálni, hogy melyik áll szemben.

Mire reggel lett, Bäuerle beszámolt a parancsnokának, ki igen megdicsérte őt a bátor és gyors hirhozásáért. Ő volt tehát az első, aki 66-ban a porosz haderevel összekötődött, s a ki e hadjáratban az első lövést tette. Ezután még igen sokszor volt alkalma a poroszokkal találkozni, s bár ő maga sem tudta, hogy hány-szor ütközött meg az ellenséggel, egyszer sem sebesült meg. A háború lezajlása után áttették más ezredekhez, úgy hogy az 1874. év Pécsen talála a 7-ik huszárezrednél, hol mint főhadnagy szolgált. Megunván a katonai szolgálatot, lemondott tiszti rangjáról, s a város szolgálataiba állt, hol a számvevőségél alkalmazták. Itt fokról-fokra emelkedett, míg végre főszámvevőnek választották meg, mely állásában is általános közbecsülést és tiszteletet szerzett. Temetésén nyilvánult meg legkivált e tisztelet, amikor oly impozáns gyászoló közönség jelent meg a végtisztességadásán. A város tisztviselő kara koszort tett le az elhunyt jó kartárs ravatalára. Özvegy és 5 gyermek siratja korai elhunytát. — **Gritzmann** Károly hódsági gyógyszerész m. hó 29-én hűnyt el városunkban, életének 56 ik évében. Özvegye, hat gyermeke s a rokonság, köztük Girk Alajos örkanonok, a megboldogult nagybátyja s jöltevője gyászolja az elhunytat. Hűlt hamvait vasárnap délután tették örök nyugalomra a budai külvárosi sírkertben. — **Grünwald** Izsák, a pécsi izr. hitközség tanítókarának egyik jeles tagja rövid betegség után e hó 1-én hűnyt el. A 62 éves ember 39 év óta szolgálja a tanügyet, melynek buzgó munkása volt. Az izr. iskola tanszéklete külön gyászjelentést adott ki Grünwald halála alkalmából. Az elhunytat, ki édes atyja volt Nemes Vilmos dr. pécsi és Nemes Sándor dr. pancsovai ügyvédeknek, különös tiszteletadás jeléül az izr. iskola épületében helyezték ravatalra, s onnan kísérték ki hétfőn délután az izr. sírkertbe.

— **(A pécsváradi sorozás)** eredménye a következő: fölhívott 620, tavol maradt 64 és így megjelent 556 védköteles egyén. Ezek közül besoroztatott az ujonczjutalékra 142, a honvédséghez 1, a póttartalékba 29, mint alkalmatlan visszahelyeztetett 264, fegyverképtelennek nyilvánított 102, a lajstromokból töröltetett 13. Fölvizsgálatra 1, kórházba 4 ember küldetett.

— **(A posta köréből.)** A pécsi posta és távirtdakerületi igazgató legutóbb kinevezte Hencz Szerena andocsi lakóst Gesztibe, Rozgonyi Luiza pécsi lakóst Szent-Gálos-Kérre, Szijártó Géza posta- és távirtda-kiadót Dobronakra, Peczelmann Irma helyettes póstamestert Mura-Szent-Máriára és Györkös Samay Etelka garambozi lakóst az ugyanott föllálandó új póstahivalhoz póstamesterekké. — Szabaron (Baranya m.) e hó 1-én új póstahivatalt nyitottak.

— **(A Mecsek-egyesület első kirándulása.)** A Mecsek-egyesület az elkészült új turista út fölvatása alkalmából f. hó 8-án délután 3 órakor társas kirándulást rendez. A résztvevő tagoknak jelvényekkel kell megjelenniük. A kirándulás részletes programja a következő: találkozás délután 3 órakor a Széchenyi-téren, a „Nemzeti kávéház“ erkélye alatt, innét indulás az újonnan készített úthoz s ennek fölvatása után séta a Dömörkapuhoz s lejövetel a Tetyére, hol a kiránduló társaság részt vesz a nőegylet majálisán. Azik, kik netán a majálisban részt venni nem óhajtanak, itt elválnak a társaságtól s a tettyei fölső úton érkeznek vissza a városba.

— **(Rovott előéletü.)** Tekintélyes öreg uri emberrel esett meg a fenytő járásbírósnálnál a napokban, ahova tanúnak volt beidézve.

- A neve?
- (Megmondta a nevét.)
- Vallása?
- Római katolikus.
- Kora?
- 60 év.
- Volt e büntetve?
- Voltam.

Megütődve néztek rá. Hogyan? Ez a tekintélyes ember? A mire a bíró megzavarodva folytatta:

- Mire?
- Börtönre.
- Mikor?
- A negyvennyolczas napok után.

— **(Hajók járása.)** Május elsejétől kezdve a duua-gőzhajózási társulat posta- és személyhajói a kiadott nyári menetrend szerint közlekednek. E menetrend szerint a Dunán Mohács és Budapest között az eddigi személyhajók többé nem közlekednek, mert csak Kalocsáig mennek; hanem a postahajók Budapest-Mohács-Orsova között most már mindennap közlekednek. Indulás: Lefelé: Budapestről este 11 órakor, (Mohácsra érke, 8 ó. 50 p. reggel), Mohácsról d. e. 9 órakor, Ujvidékről este 6 ó. 20 p., Zimonyból este 10 ó. 10 p., (érkezés Orsovára d. u. 3 ó. 45 perczk.) Fölfelé: Orsováról 5 órakor reggel, Zimonyból 11 órakor éjjel, Ujvidékről 5 órakor reggel (Mohácsra érke, 5 óra 10 perczkor délután), Mohácsról 6 óra 30 perczk. este, Budapestre érkezés 8 órakor reggel. — Bécs és Budapest között is naponként közlekednek a posta-hajók; indulás Bécsből 7 órakor reggel, érke Budapestre 6 óra 45 perczkor este, indni Budapestről 6 órakor este, érke Bécsbe 2 óra körül d. u. — Budapest-Mohács-Orsova között közlekedő postahajókkal úgy le-, mint fölfelé, csatlakozásban van a Dráván az Eszék és Drávatorok között közlekedő személyhajó, mely úgy le-, mint fölfelé való csatlakozásában Eszék-ről délelőtt 11 órakor indul, s visszaérkezik Eszékre 2 ó. 30 p. délután.

— **(A ragadós száj- és körömfájás megszünése.)** A földmívelésügyi miniszter a következő fölhívást teszi közzé: Tekintettel arra, hogy a ragadós száj- és körömfájás az ország területén csaknem teljesen megszűnt, az 1889. évi aug. 3-án és 29-én kiadott rendeletek hatályon kívül helyeztetnek a juh, kecske és sertésforgalomnál; ezentul tehát csakis szarvasmarhák vizsgálatnak meg a vasut vagy hajóra történő fölrakásnál.

MŰVÉSZET IRODALOM.

Színészet.

Az agglegények, Sardou tendenciozus vigjátéka péneken — mondhatjuk — zsúfolt ház előtt látott nálunk először lámpavilágot. Az agglegény-élet sivárságát jellemző vigjátéknak csak egy a hibája, — ráuk magyarokra nézve, — hogy sokat fecseg benne a francia társaság, ami a csevegni szerető francziáknak jól eshetik, de nekünk végighallgatni irtózat. Az a rendezői kék czeruza, mely más darabokban megokolatlanul szeret kihagyogatni sokszor szép részeket, ezeket a fölösleges szószaporításokat is kihúzhatta volna, különösen a 4-edik és 5-ödik fölvonásban Mortemer hosszadalmas és tires jajgatásait, melyek szörnyű monotonosságukkal agyon csapták a hatást. Az előadás kerekdedségének is csak ez a fecsegés ártott legjobban. A mi színészeink nem tudnak — még a nemzeti színházak sem — párisian csevegni. Hát e részben nem is mulattathattak bennünket, akik amúgy sem vagyunk barátai a szinpadon sokat beszélésnek, hanem inkább a cselekvésnek. Egyebekben azonban elég élvezetet nyújtottak színészeink. Pécsi Kálmán, aki Mortemert, a „fögglegényt“ személyesítette, figyelemre méltó, értelmes színész, akinek most még csak az a hibája, hogy — fiatal; avagy tán előnyének mondhatnók ezt, mert így módja, ideje van rá, hogy értelmessége segítségével tökéletesebbé képezhesse magát. Az első fölvonásokban elfogadható volt, bár minduntalan kitört a Mortemer törődött alakja alól a fiatalember. Végző jelenetei, fiával, nem értek még meg benne, s ezekkel már nem is birt az ereje. A többi szereplők közül Kálmár Piroška emelkedett ki mint Antoinette, kit sokszor s méltán tapsolt meg a közönség. Dezséri Vaducourtois jó fölötte mulattató, de — csak hiába! — túlzott alak volt. Balla Kálmán (Nantya) mindvégig jól beleillett a szerepébe s az összjátékba, amit nem mondhatunk el Breznairól. Daróczi Ilka, Kocsis Etel, Holéczi Ilona és Pákei Margit jeles ensemble alkottak; az utóbbi úgy látszik a társalgási szerepeknek lesz ügyes személyesítője, ha majd jobban megéri a rutinja.

A madarász szombati ismétlésekor a fejedelemnöt — változatosság kedvéért — Sugár Aranka játszta — tisztességes sikerrel. Hangja tisztán csengett s játéka elég eleven volt. Belépő daláért a közönség rokonszenvesen megtapsolta. A többi szereplők a régiiek voltak s jó előadást produkáltak. A szinkör zsúfolásig megtelt.

A piros bugyelláris nak vasárnap szép közönsége volt — főnn a karzaton, mely a rogyásig megtelt, s alul az álló helyeken, ahol ember hátán ágaskodott; hanem a földszinti ülőhelyeken ritka volt a néző. Földvárít, a ki Csillag Pált játszta, élvezet volt hallgatni, mikor a klágenfurti nótát énekelte. Honti Mari szemre való Zsófi asszony volt s ezúttal diskrétül játszott. Dorogi Laura, Csiki, Balla, Dezséri, Hatvani és Berényi Géza játékát meglepéssel fogadta a közönség; hanem olyan ágról szakadt, kopott jegyzőt, mint Hegyesi és olyan mesterlegény formájú uradalmi (!) ispánt, mint Dalnok i nem tudunk elképzelni.

A vadorzók ban lépett föl Somogyi az idén először. Sorau Fülöp egyike a hatásos szerepeinek, s ezúttal is ugyanoly eleganciával, finomsággal, a könnyelmű ember magába szállásakor ugyanoly megrezdítő érzelmességgel játszta meg e szerepet, mint eddig. Kálmár Piroška kissé bágyadtabb Emmi volt, mint amilyen eleven Antoinette volt az Agglegényekben; de mindemellett is szívesen látott alak volt a szinpadon, akit sokszor megtapsoltak. Hanem csodálatos asszimiláló varázsa van az ő szokatlan kiejtésének, melyet egynemely szerepben teljesen mellőz, máshol meg állhatatosan alkalmaz: most meg már a fele társulatot magával ragadta a szenvedett tótos dialektussal, s á-t mond az a helyett, é-t mond az e helyett már Daróczi Ilka is, Balla Kálmán is, sőt még — uram fia! — jó Breznai bátyánk is. Az ember már-már egy tót szintársulatot vél maga előtt a szinpadon, amely magyar nyelven tart előadásokat. Daróczi Ilka, Holéczi Ilona jól megérdemelt tapsokban részesültek; Dezséri megint nyárpolgáris agglegény volt, bár ezúttal Pauman bárót játszta; Csiki az anglus Brown-t elejtette; Pécsi-ben kevés volt az elegáns, a pusztá megjelenésével ható „vadorzó“-ból; Balla Schadenbeck Gottliebje távol állott azokétól, kit eddig itt e szerepben láttunk. A fiatal bonvivant rendkívül sokat izeg-mozog, az ember néha szinte kedvet érez arra, hogy lefogja a szinpadon a tüzes fiatalembert, hogy legalább néhány másodpercig vesztig maradjon. A szinkör ismét megtelt, s különösen a páholyokat foglalta el igen előkelő közönség.

— **(Hibaigazítás.)** Múlt számunkban Kocsis Etel énekéről szólott recenzióunkba sajtóhiba csuszott. Tremolázni kezd helyett „trémázni kezd“-et szedtek, amely tévedést különben olvasóink — tovább olvasván — maguk is nyomban helyreigazították.

* **Vidéki színészek a népszínházban.** E hónap közepe táján a budapesti népszínházban érdekes vendégszereplések lesznek. A népszínház igazgatósága szerződötési czéliből minteg 12 vidéki színészt léptet föl együttes előadásban. E vendégszereplésben — fölhívás folytán — Hatvani Ede, a Somogyi szintársulatának énekes tagja is részt vesz, s a „Czigánybáró“-ban a Gábor diák szerepét osztották neki.

VEGYESEK.

— **Egy népszer.** A „Moll-féle francia borszesz és só“ által a betegeknek egy épp oly gyógyhatásu, mint olesó szer nyújtatik küszvényes és csúzos bántalmaknál, sebeknél és daganatoknál. Egy üveg ára utasítással együtt 90 kr. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll-féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

CSARNOK.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henriktől.

— Németről fordította Szikrai Odo. —

(Folytatás.)

Frock hétről-hétre értesítette őt az egyezkedés állásáról. Őt napnál tovább egy levél sem volt útban. De már hetek multak el, s az őrnagy még mindig nem válaszolt. Ez a jó

Frockot roppant aggodalomba ejtette. Amaz utolsó szép est óta ezernyi gyötrő gondolat támadt benne a szeretetreméltó család sorsa fölül. Nem állotta ki tovább s elhatározta, hogy a major átengedéséről szóló levélre két hét múlva se kap választ, visszatér a királyi városba, történjék aztán bármi is.

Indulófélben volt már, midőn az őrnagy levele végre megjött. Remegve törte föl, s megcsókolta a drága kéz vonásait. A levél így hangzott:

„Kedves Jónatán, mi hál' Istennek egészségesek vagyunk. Jozefinnek sincs már baja. Fáradozásodért fogadd köszönetemet. Az alkulevelét aláírtam s küldöm vissza. Az örökségi ügy tehát el van intézve. Ird meg jószágaim sáfárjának, tartson mindent rendben. E hó végén vagy a következőnek az elején ott leszek Leonóra lányommal. Jozefin jól érzi magát. Klastromba akar lépni. Nem tudom, mit akar itt ez a lány. Az a bogara s nem áll el tőle, hogy én meg a húga kísérjük el, s ezt kívánja tőled is. E hó 25-én tehát Arxfeldenbe érkezünk, s megvárunk ott a vendéglőben. Ne maradj el, mert halálát okozhatnád a szegény Jozefinnek. Határozott akarata, hogy te is ott légy. S ha majd elutazunk megint a kolostorból, becsületszavamat adom, nem tartóztatlak tovább, ha el akarsz hagyni bennünket. De ha maradhatsz, Jónatán, öröme leszel öreg napjaimnak. Ostoba tett biz az, ami történt. Tehát e hó 25-ikén Arxfeldenben légy. Az örökséget illetőleg különben is fontos közlendőm van még veled. Maradok barátod és Dávidod.

Tulpen őrnagy.

A levél alsó részén s másik oldalán Leonóra következő sorai állottak:

„Oh, kedves Frock úr, Ön borzalmas egy éjnek volt okozója! Hasonlót nem szeretnék még egyszer megélni. De Jozefin most megint igen jól érzi magát. Ténne bár önt is vallása nyugodtá és elszántá, mint amilyen most Jozefin. Ezen ismerszik meg a vallás értéke. Jozefinnek csak az az egy óhaja van, hogy meg hassa s beszélhessen önnel. Ne maradjon el tehát az Istenért, ha csak valamit gondolt is valaha barátságunkkal s tiszteletünkkel. Volna még sok, óh sok mondani valóm, de nem szabad. Arxfeldenben majd mindent megtud. Hü barátnéja

Tulpen Leonóra.

E levél oly későn érkezett, hogy Frocknak, ha a kitűzött napon Arxfeldenben akart lenni, egy pillanatig sem lehetett késnie. Kezében az átengedő-okirattal, megnyerte az összes követelőknek a pőrös örökségről való lemondását, s megszesezte Tulpen úr részére az előjárásági fölhatalmazást a jószág birtokbavételére. Ezzel ellátva, sietett az utolsó összejövétel kitűzött helyére.

Ez az útja szomorúbb volt még, mint az, amikor a szeretett családot elhagyta. Most már ismerte részben Jozefin szenvedéseit és szomorú hatásukat amaz elhatározásában, hogy lemond e világról. Még fájdalmasabb búcsúnak nézett elébe, mint az első volt. De mindez nem akadályozta Jozefin kívánságának teljesítésében. S ha beléveszhetett volna, annál jobb.

Már alkonyodott, midőn az arxfeldeni vendéglő elé ért. Hallotta, hogy az őrnagy az nap reggel megérkezett családjával, s a Mária-kolostor lelkészéhez ment övével. Ott várja be Frock urat. Megérkezte egy futár által rögtön jelentendő volt az őrnagynak; a leendő választól függött, vajjon még ma este menjen-e Frock a kolostorba, vagy pedig az őrnagy látogassa-e meg őt Arxfeldenben.

Egy teljes óránál több mult el a válasz

megérkezte. Frockot csaknem a hideg rázta. A futár megjött s vele a meghívás, hogy legott induljon a kolostorba.

Frock kocsiábaült. Mennyire dobogott a szíve, midőn a hold bizonytalan világánál a terjedelmes falakat és épületeket s a kolostor tornyait megpillantotta; midőn kocsiával a vén szil- és hársfák hosszú sora alatt elrobogott, s aztán egy a kolostorhoz tartozó ház előtt megállott. — Kiszállt. Épp ekkor kondult meg a templom tornyának harangja. Tompa, borzalomkeltő hang volt; az őrnagy elébe jött. Egy szolgáló gyertyával, egy szolgáló meg lámpával világított neki. Az őrnagy meghatottan ölelte magához Jónatánt, ki a szomorúságtól nem tudott szóhoz jutni.

— Nemde, Jónatánom, te még szereted Jozefint? — mondá az őrnagy.

Frock nem tudott felelni. Némán szorította meg az őrnagy kezét.

— Menj elül, — mondá az őrnagy a szolgálóknak — s világíts. Nyujtsd karodat. Légy vénségem támasza. Most hozzá megyünk.

Együtt haladtak végig az udvaron s a csöndes, hideg keresztfolyosókon. A szolgáló nyitotta a templom ajtaját. A lelkész, az örök lámpa s néhány gyertya bágyadt világánál, az oltár előtt imádkozott. A templomban néhány paraszt s parasztasszony végezte ajtatosságát. Midőn az őrnagy Frock karján végig haladt a templomon, Jozefin Leonóra karjára támaszkodva, lehajtott fővel jött elébük. Reszkette nyújtotta kezét a remegő Frocknak. A lelkész előtt állottak, aki hangosabban folytatta imáját s megeskette őket. Frock nem tudta, mi történik vele. Csaknem eszméletét veszítette.

A szertartás befejeztével ugyanazon az úton tértek vissza a templomból, azzal a különbséggel, hogy az őrnagy helyett férjhez adott leánya ment Frock oldalán. De midőn a keresztfolyosóra léptek, Frock a történetektől legyőzve, Jozefin lábához borult, hangosan zokogva, fölemelt kézzel. Mindnyáján sirtak. Ilyen örömkönyvek sose hullottak a kolostorban fönnállása óta.

Jozefin kebléhez emelte kedvesét s e szavakat suttogta:

— Enyém vagy!

E két szóval föltűnt a szenvedő Jónatán boldogságának csillaga. Egyszerre érezte az őrnagy és Leonóra forró ölelését. Az ősz lelkész észrevétlenül állott mellettük. Ifjúkori barátja volt Tulpen úrnak s örömet segített elő az egybekelést. A városi vendéglőbe is elkísérte őket, ahol már készen várt rájuk a nászlakoma. Mert az őrnagy mindent maga rendezett s akart így.

— S hallod-e, — mondá az őrnagy elragadott vejenek — azt hiszed? félkeresztény, keresztényebben gondolkodol nálunknál, akik igen jól tudjuk, hogy az Isten nem a személyt nézi, hanem kedves előtte mindenki, aki őt féli és helyesen cselekszik, bármily nemzetbeli is. Nem azok tanítványai Jézusnak, akik Isten nevét folyton ajkukon hordják, hanem akik teljesítik a mennyei atya akaratját. Az embert tetteiből köll megismerni. Tudod-e? mi is azokból ismertünk meg téged!

(Vége.)

KÖZGAZDASÁG.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara jelentése.

(folytatás.)

Kö- és agyagiparral foglalkozott a kamara területén 1891-ben: 463, A fazekasiparnál az előző évi jelentéseinkben jelzett hanyatlás egyre tart. A régi megszokott formák szerint és minőségben dolgozó fazekasok ma már csak kizárólag a falusi és pusztai népnél

találnak vevőkre és pedig vásárosas útján. Ezen ipar haladását csak a szakvándortanári intézmény mozdíthatná elő némileg. Az u. n. fohéredényeseknél már észlelhető haladás s ezek jobb viszonyok közt is vannak; közönséges használati edényeik kielégítő keletnek örvendenek s a már mind ritkábban vásárra kerülő kiselejtezett karisbadi edényekkel sikeresen versenyeznek.

Szép haladást mutatnak kályhásaink. Készítményeik úgy ár mind minőség tekintetében alig kifogásolhatók. A haladást nagyban előmozdítja az, hogy az agyagkályhák ismét jobban kezdenek használatba jönni s főképen új épületekben ma már alig alkalmaznak vaskemenczét.

A fazekasok és kályhások által használt u. n. „Pécsi föld“ tavaly is élénk keresletnek örvendett.

Zsolnai Vilmos pécsi fayence-, porcellán és agyaggyára tavaly is kiváló hírnevének megfelelő viszonyok közt volt. E gyárban a hírnevét a világtiacczokon megállapított diszfayenceok mellett évről-évre nagyobbodó mérvben készítettnek a finomabb építőanyagok, u. n. a kemény terrakotta, színes építő majolika és burkolatlemezek, még pedig kitűnő minőségben és ritka műizléssel. Ujabbán a közönséges építészeti disztécek, kályhák és agyagesövek gyártása tetemesen fokoztatott. A m. kir. államasutak által szükségelt porcellán elszigetelő készítésével a gyár tavaly bőven volt elfoglalt. A gyárban alkalmazott munkások száma tavaly átlag 650 volt. Zsolnai Vilmos legdiszkréttebb tevékenységet fejt ki úgy a művészi kompozíció, mint a tisztán praktikus tárgyak gyártásában sőt haladása az utóbbiakban a legszembeötlőbb. Azon tárgyak, melyeket Zsolnay az utolsó években az építési ipar legkülönbözőbb ágai számára készített, — kezdve az egyszerű csatornázási csövekben és végezve az egy darabból álló briliánsul megégetett góthikus baldachinumig, — mind azt bizonyítja, hogy e czéltudatosan előre törekvő gyár terményeiben az iparos a materiát teljesen hatalmában tartja, uralja, — művész pedig az eredeti rendeltetésével harmonizáló külsővel tudja fölruházni. Az általa „plutánit“-nak nevezett anyagból égetett külső építkezési disztiményei, falborításai szoliditás, keménység és tartósság dolgában egyetlennek a maguk nemében és egy genialis teremtetőrejtő építőművész kezében hivatva lennének az architektúrában valóságos forradalmat előidézni. Nem hanyagolta el Zsolnay ezen nagy-szabasu ujtások mellett a híret megállapított tisztán fényűzési és dekoratív tárgyak készítését sem, melyek között igen figyelemre méltó irizáló mázzal bevont, „vieil-or“ aranyozásu, áttört, discret színezésű disztárgyak vannak.

Igen figyelemre méltó jelenség, hogy legnagyobb és legelőkelőbb porcellán- és majolika-diszmű-gyárosunk — Zsolnay — az utóbbi időben annyira a közönséges használati tárgyak és tisztán praktikus készítmények gyártására abja magát es bőviti ki gyárait. Ez igen helyesen van; tanulhatnának e jelenségen a többi „művészi kivitelű“ cikkek gyárosai is. Mert nálunk rendszeren a megfordítottja történik annak, a mi a külföldön: itt mindenki először diszműgyáros és csak nagy leereszkedés árán foglalkozik amugy mellékes közönséges használati cikkek előállításával is; másutt a mindennapi élethez szükséges gyártmányokon kezdik s csak ha a szükséges töke, praxis és képzettség együtt van, térnek át a disztárgyak készítésére. Bár adnák magukat genialis emberek a legközönségesebb fazekak meg bögrék gyártására s ebben produkálnának olyan kitűnőeket, mint p. o. a sziléziai edények, — nem vándorolna ki az országból annyi ezer meg ezer forint s maradna elégséges töke meg idő arra, hogy, mint a német mondja, „mit Muse“ foglalkozhatnánk a porcellán- és majolikagyártás magasabb művészi agaival is.

A kőfaragó ipar tavaly is pangott; majdnem kizárólag csak sirkesztek készítésére szorított. Az épületekhez használt lépcsőkövek az építő vállalkozók által teljesen készen Nabresinából hozattatnak. Csak a homoklépcsők készítettnek itt. Szakképzett, ügyes munkásokban ezen iparágúnál évről-évre nagyobb lesz a hiány. (Folytatása köv.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi április hó 30-án tartott határozatról.

Az árak métermézeinként számítottak.

Buza) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	—	—	—	—
Kétszeres) őszi	8	30	8	—
) tavaszi	—	—	—	—
Rosa) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	7	70	7	60
Ara) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	5	80	5	60
Kukorica) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	5	20	5	—
Széna) őszi	2	40	2	—
) tavaszi	—	—	—	—
Szalma) őszi	2	—	1	80
) tavaszi	—	—	—	—

Kinálát: közép (mintegy! 250 gabonaköcsi volt a piacon).

NYILT-TÉR.*)**Köszönet nyilvánítás.**

Mindazok, kik hön szeretett s felejtetetlen boldogult férjem

Bäuerle János

Pécs sz. kir. város főszámvivőjének

f. hó 1-én végbement temetésén megjelenésük, s egyéb részvényt nyilatkozatuk nyilvánítása által mély fájdalommat enyhíteni igyekeztek, és különösen Pécs sz. kir. város tisztviselőikara, mely tisztelettel jelent meg és az elhunyt ravatalára koszorút helyezett, — fogadják ez uton is legmélyebb köszönetemet.

Pécssett, 1892. május 2-án.

Özv. Bäuerle Jánosné
szül. Mülbach Anna.

Irodahelyiség-változtatás.

Van szerencsénk ezennel a tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy az eddig a kistér 7 számú házban elhelyezett

széneladási irodánkat,

folyó évi május hó 1-én a Széchényi-tér 8 szám és Kister 4 szám alatt (az eddigi széneladási helyiség átellenében) lévő Piacsek-féle házba helyezük át, és kérjük a nevezett naptól kezdve becses szénmegrendeléseit új helyiségünkben eszközölni.

Tisztelettel

Az első es. kir. szab.

Duna-gőzhajózási-társaság

bányagazgatósága PÉCSETT.

Köszönetnyilvánítás.

Alolított kellemes kötelességemnek tartom az „Adriai biztosító társulat“ Fürst Gyula úr által képviselt pécsi főügynökségének, azon pontos, gyors és alapos eljárásáért, melyet az e hó folyamán gazdaságomban esett tűzkrák felvétele és megterítése körül tanúsított, ezen uton is legmélyebb köszönetemet és elismerésemet nyilvánítani.

Azon meggyőződésből indulva ki, hogy az „Adriai biztosító társulat“ már gyakrabban is bebizonyította illetően alapos eljárását, én ezen társulatot mint rég igazoltat bárkinek a legmélyebben ajánlhatom.

Vitézi-pusztá 1892. április 25-én.

Kurt Rabe.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

H i r d e t é s e k :

403
1892 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbíróóság 3690/92. számú végzése által a „Pécsi takarékpénztár“ végrehajtató javára Vogl N. Jnos és neje pécsi lakosok ellen 1130 frt. tőke ennek 1892 év február hó 15 napjától számítandó 6%, kamatai és eddig összesen 55 frt, 03 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 2976 frt, 20 kr. becsült bútort, emlékkövek és faragatlan kövekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 4334/1892 sz. kiküldött rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécssett Kazinczy-utca 1 és Pálya-utca 26. sz. alatt leendő eszközzésére 1892-ik év május hó 9-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécssett 1892-ik évi április hó 21-ik napján.

Fonyó István,
kir. bírósági végrehajtó.

FERENCZ-JÓZSEF gőzfürdő.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására adni, hogy én

f. évi május hó 1-től

a kádfürdő-árakat leszállítottam.

1 porcellán kádfürdő ára ruhával a pénztárnál 50 kr.
és az elárusító helyeken 45 kr.

Zuhany-kártyák

f. évi május hó 1-je óta délután 5 órától kezdve adatkak ki használatra.

Pintér József,

fürdő-tulajdonos.

BAYER FERENCZ

a DREHER-féle

kőbányai sörfőzde egyedüli főraktárosa

Pécs és vidéke részére

Pécssett, fő-utca 33. szám, saját házában.

Ajánlja elismert világhírű söröit hordók- és palaczkokban.

Megrendelések helyben 10 palaczktól kezdve házhoz szállítanak.

Figyelmeztetésül:

Visszaélések elkerülése végett kérem a palaczkok fölbontásánál a minden egyes dugóra beégetett czégre figyelemmel lenni.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatosága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdasági közönség nem szorul többé idegen nyelvi lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Margit

GYÓGYFORRÁS

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit“ (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigiekénél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és önkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szíves figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatósága.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosan használván, úgy magánygyakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melynek a Seltersi, Radeini, Vichy stb. különbözik e víz csekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetősége forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavdúsabb vizek fölött előnnyel bír.

Dr. KÉTYL KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A „Margit“ (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikéleges ásványvizek sorába tartozik, részint magánygyakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E víz más hasonló vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli stb. kisebb szabad szénsav tartalmánál fogva bir előnnyel.

Kizárólagos
főraktár

ÉDESKUTY L.

cs. és klr. és szerb. kir.
udv. ásványviz-szállítónál

Budapest, Erzsébet tér 8. sz.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Ki sorsjegyeket beszerezni

s egyuttal a legnagyobb nyeremény-esélyeket élvezni akarja, az vegye a Budapesti Bank-egyesület részvénytársaságnál alakult sorsjegytársaságok egyik sorsjegykönyvecskéjét és pedig:

Az 50 tagból álló „D“-csoport 100 darab államsorsjegy felett rendelkezik. Havi fizetés 10 forint. A főnyeremények 12 milliónál többet tesznek ki.

A 25 tagból álló „G“-csoport 216 darab állami és magánsorsjegy felett rendelkezik. Nyereményösszeg 12 milliónál több. Havonkénti befizetés csak 5 forint.

Olcsóbb sorsjegykönyvek 3 frt. s 1 frt. 86 kr. befizetés mellett kaphatók. Ügynökök kedvező feltételek mellett alkalmazhatók. Ajánlatok intézendők a

Budapesti Bankegyesület részv. társ.-hoz
Erzsébet-tér 19.

„Newyorki Germánia“

életbiztosító társaság. — Alapított 1860-ban.

A társaság activái 1891. január hó 1-én 66.881.021-01 márkára rúgnak, tiszta fölöslege pedig 3.721.271-15 márkára.

Fenállása óta 1891. január hó 1-ig a társaság halál-esetekért 57.173.217 márkát,

A biztosított élte idejében esedé-
kessé vált kötvényekért 11.632.546 „

Életjáradékok fejében 727.061 „
fizetett ki.

1891. január hó 1-én érvényben lévő biztosítások: 32.591 kötvény 243.619.529 márká erejéig, ebből esik Európára: 18.689 kötvény, 193.2374.21 márká erejéig.

A társaság activái Európában: ingatlan Berlinben — letétek a különböző országok kormányainál és bankoknál és kötvényekre adott kölcsönök 6.003.556-00 márkára rúgnak.

A társaság Magyarországon, Ausztriában, Németországban és a Svájcban képviselőségekkel bír. Díjszabályzatai igen jutányosak és föltételei a lehető legmegtányosabbak.

Felvilágosítással szolgál.

a társaság magyarországi főképviseletége
Budapest, VI. Gyár-utca 13. sz.

Magyarországi referentiák: Pesti magyar keresk. bank, Bokros Elek, dr. Dégen Gusztáv és dr. Neumana Armin, országgyűlési képviselők.

Első pécsi butor-, ajtó- és ablak-gyár

HOFFMANN KÁROLY

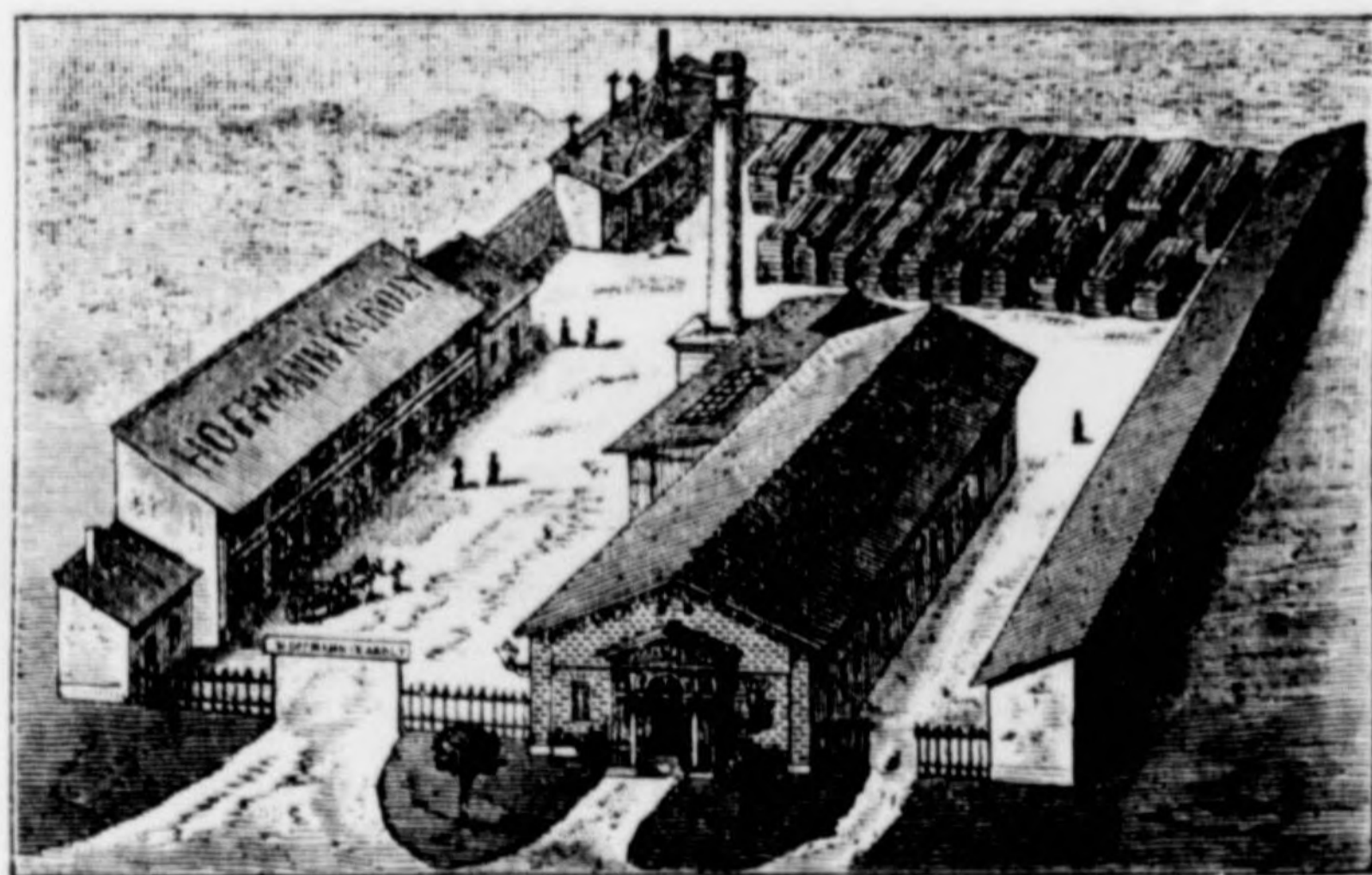
butor-raktára

Óposta-utca 14. szám.

készít és szállít az épület- és butor-szakmába vágó mindenemű fa-munkákat a legjobb minőségű anyagból, állandó, gyakorlott munkásokkal és a legjobb gépekkel.

asztalosárúkgyára

Siklósi-utca 33. szám.

Nagy raktár mindennemű fa- és kárpitozott butorokból, valamint székekből hajlitott fából és vasbutorból.

Butorszállítás saját párnázott zárt kocsikban.

Kétszárnyu ajtók 1-25 széles, 2-50 magas

Keresztajtók 0-90 " 2-10 "

Árnyékszék- és kamaraajtók 0-70 " 1-90 "

Ablakok bel- és külső szárnynyal 1-00 szél. 2-00 mag.

" bel- és külső szárnynya betelével nyíló 1-00 " 2-00 "

Ablakok bel- vagy külső szárnynyal 1-00 " 2-00 "

Árnyékszék- és kamara-ablakok 30 cm. széles 60 cm. mag.

A legolcsóbb árak mellett mindenkor készletben tartatnak.

Költségvetések a legnagyobb készséggel készíttetnek.

MOLL SEIDLITZ PÓR

Tavaszi
gyógyítás

Nyári gyó-
gyítás

Őszi gyó-
gyítás

Téli gyó-
gyítás

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgörcs, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértolulás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerházaiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., — elkész Honnetschlag-ban

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegye tünteti fel és „A. Moll“ feliratu óno zattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csuz és a meghűlés egyéb következményeinél legismeretesb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által,
BÉCS: 1, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjeggyel ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, elkész Micholup-ban.

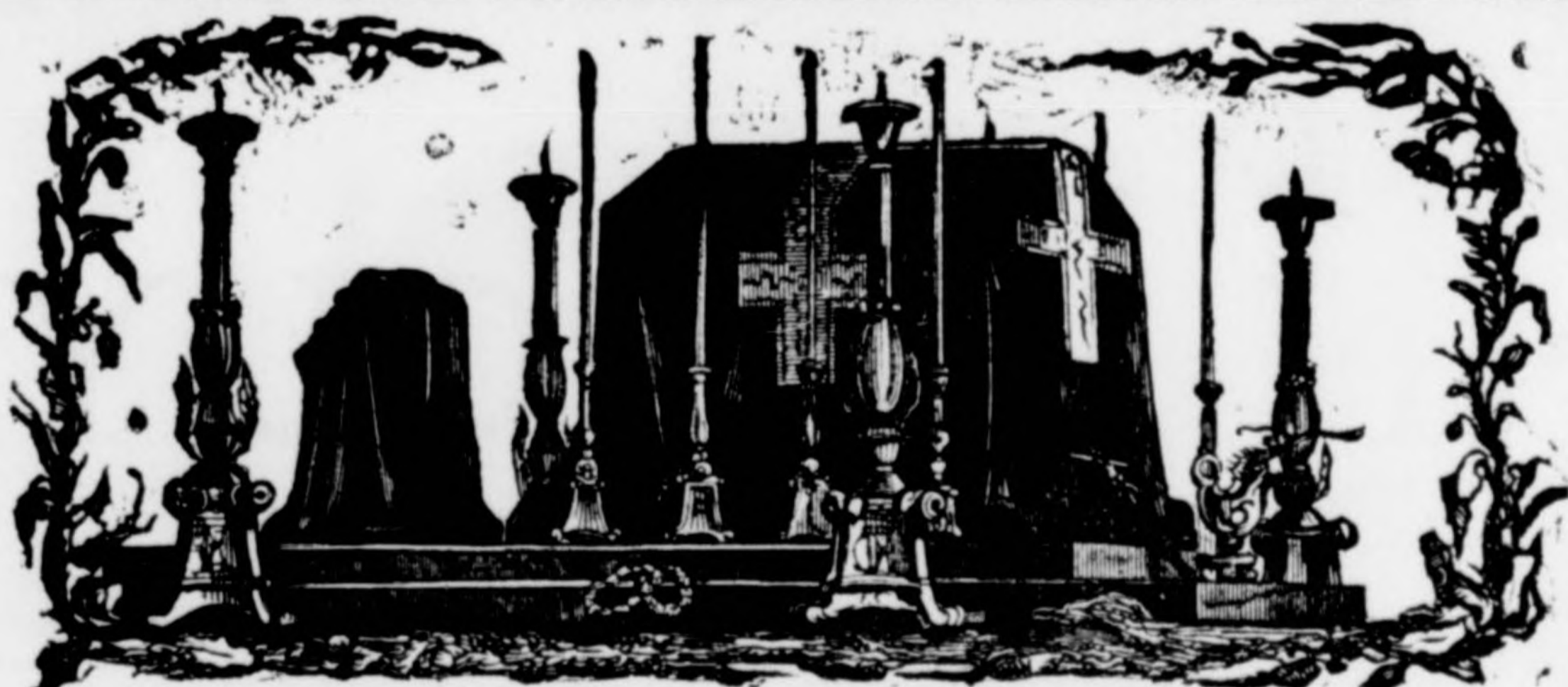
Raktár Pécsen: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

Legjobb
bedörzsölő-
szer

köszvény

csuz
és minden

meghűlési
betegségek
ellen.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Fischer Simon, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.

1489. sz.

1892.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy a „csúza népbank“ végrehajtatónak Frey Arminné szül. Graner Teréz csuzai lakos végrehajtást szenvedő elleni 250 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. jbiróság területén levő Csúza községben fekvő, a csúza 554. sz. tjkvben felvett 75 hszsz. 50. sz. házra az árverést 1000 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1892. évi június hó 11. napján d. e. 9 órakor Csúza községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 100 forintot készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1892. évi mártius hó 15. napján.

Jobst Béla,
kir. albiró.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

872 sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Kis Istvánné szül. Nagy Örsze végrehajtatónak Nagy János Csikós-Töttösi lakos végrehajtást szenvedő elleni 212 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbiróság területén levő Csikós-Töttösön fekvő a csikós töttösi 331. sz. tjkvben foglalt 242/a hszsz. 101. sz. ház, udvar és kertre az árverést 475 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1892. évi május hó 5. napján d. e. 10 órakor Csikós-Töttös község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 47 frt 50 krt készpénzben, avagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sásdon a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1892. évi február hó 12.

Warga Jenő,
kir. albiró.